

Az öngyilkosság

A legnehezebb élethelyzet az ember életében akkor következik be, amikor az ember nem másokkal kerül konfliktusba, hanem saját magával. Általában minden ember életében bekövetkezik az a pillanat, amikor valamilyen okból kifolyólag elveszti kapcsolatát a környezetével, és úgy érzi, hogy az életének a továbbiakban semmi értelme sincsen. Ekkor az ember hajlamos magába fordulni, és egymást erősítő komor gondolatok hálójába gabalyodni. Sokan képesek ebből a hálóból, ebből az állapotból valamilyen hatásra kiszabadulni, de néhányan nem látnak más megoldást, mint azt, hogy önkézzük eldobják maguktól az életet. Mint azonban az előzőekből kiderült, ez a legrosszabb döntés, amit egy ember az életében meghozhat.

Amint a világ felépítésénél láttuk, az élet nem az anyagi létforma szülötte. Azzal, hogy valaki öngyilkosságot követ el, korántsem vet véget az életének, csupán a biológiai testében tehet kárt. A halállal létezésünk nem ér véget, sőt mindig újra és újra kezdődik egészen addig, amíg ki nem járjuk az anyagi világhoz tartozó fejlődésünk iskoláját. Az öngyilkossággal ezért nem szűnnek meg azok a fizikai vagy lelki terheink sem, amelyek elől pedig esetleg megpróbálunk elmenekülni. Ezekről a terhektől az ember csak akkor szabadulhat meg, ha életben marad és megoldja azokat a problémákat, amelyeket a saját sorsa szabott rá. Az ember a saját sorsa elől – ugyanis mint már láthatjuk – még a halálba sem menekülhet el. Ekkor ugyanis újraszületve ismét szembe kell néznie ugyanazokkal a kihívásokkal és feladatokkal, amelyektől pedig éppen, hogy meg akart szabadulni. Az öngyilkosság tehát nem megoldás a problémák kezelésére, csak értékes éveket, évtizedeket lehet elveszteni általa. Persze ezt sokan nem ismerik fel elég korán, mert kevesen tudják, hogy emberként élni nem kötelező.

Az emberi élet egy lehetőség a fejlődő lélek számára, hogy jóvátegyük elkövetett hibáinkat, és olyan lelki fejlettséget érhessünk el, amely biztosítja szellemi felnőtté válásunkat, kiteljesedésünket. Sokkal könnyebb emberként a legnehezebb sorsot is vállalni, mint fejletlenségünkönél fogva örökké lelki háborgásban létezni. A fizikai létezés, a földi élet ezért az egyetlen és legnagyobb lehetőség az ember számára, aminek minden pillanatát sokkal tudatosabban kellene kihasználni mindannyiunknak.

A bűnözés

A bűnözésről szinte minden megvilágításban lehetett olvasni már. Ismertek az egyéni elkövetők, a csoportos és szervezett bűnözők magatartásformái, a bűnözés egyéni és társadalmi kihatásai, a bűnmegelőzés és az ítélet-végrehajtás különböző módszerei és a tettes-áldozat általános személyiségjellemzői is. A bűnözésről tehát látszólag nem lehet sok újat mondani, és ez persze nagyjából igaz is. Az eddig olvasottakat figyelembe véve azonban a bűnözői magatartást, azokat az élethelyzeteket, amelyekben valamilyen bűncselekmény történik, vagy azokat, amelyekbe talán mi magunk is belekerülünk, valószínűleg mélyebben megérthetjük majd.

A bűnözéssel kapcsolatban először is tisztában kell lennünk a már említett sajnálatos és sokak által még be nem látott ténnyel, hogy gondolati

szinten, szellemi fejletlenségünkben is adódóan tulajdonképpen valamennyien bűnözők vagyunk. Ez persze csak gondolati szinten igaz és szerencsére a mindennapi életben nagyon kevesen váltják valóra negatív gondolataikat. Mindazonáltal érdemes elgondolkozni azon, hogy a szellemi fejletlenség önmagában még nem elég ok a negatív viselkedésre. Az állatvilágban például szinte minden növényevő békésen éli le az életét, sőt még a ragadozók is csak a létfenntartásuk miatt illetve tanulásból támadnak meg más állatokat és nem azért, hogy anyagi javakat gyűjtsenek össze, ami által hatalmasabbaknak és különbeknek tűnhetnek a társaiknál. Ebből is látszik, hogy nekünk embereknek sok mindent lehetne még tanulni, akár az állatoktól is. Visszatérve azonban a negatív, bűnözői magatartásra, az első lépés, ami segíti megérteni az ilyen élethelyzeteket az annak belátása, hogy gondolati szinten mindenki lehet bűnöző, de ahhoz, hogy ezeket a gondolatokat valóra is váltsuk, többszöri tudatos döntések meghozatala szükséges. Azt, hogy valójában ki hajlamos ilyen döntések meghozatalára, azt sok minden befolyásolja. Az első említésre méltó tényező ezek közül a genetikai meghatározottság. Kimutatható, hogy bizonyos géneknek szerepe van az agresszív viselkedésre való hajlam kialakulásában. De nagyon fontos leszögezni, hogy önmagában a genetikai meghatározottság nem jelenti azt, hogy az illető feltétlenül bűnöző lesz. A világban senki nem születik bűnözőnek. Az agresszivitást okozó gének önmagukban még előnyt is jelenthetnek az ember személyiségének a fejlődése szempontjából.

Az, hogy valaki egy konfliktushelyzetben bűncselekményt követ el, az az esetek döntő többségében a neveltetésére vezethető vissza. Ezért rendkívül fontos a gyermeknevelés, a gyermek rossz tulajdonságainak felismerése, átalakítása és megszüntetése. Olyan erkölcsi tartást kell adni a gyerekeknek, amellyel később felnőttként helyesen tudnak dönteni, cselekedni még a legnehezebb élethelyzetekben is.

Az ember egyéni sorsánál szó volt arról, hogy az élete folyamán mindenki elkerülhetetlenül belekerül bizonyos élethelyzetekbe. De az, hogy ezekben hogyan cselekszünk, az csak saját magunkon múlik. A bűnözői magatartás tehát végső soron mindig az egyén saját döntéseinek a következménye. Sajnos a mai időkben egyre gyakoribbak a tudatosan elkövetett, szervezett, gyakorta politikai hatalommal támogatott olyan bűncselekmények, amely éppen azért veszélyesek, mert az emberek nagy részének okoznak kárt, bomlasztva ezáltal azt a közösséget – város, ország vagy akár földrész szintjén is – amelyre egy egész társadalom épül. A bűncselekmények elkövetői nincsenek tisztában cselekedetük következményeivel, ezért nézzük meg, mivel is kell számolnia annak, aki bűncselekményt hajt végre.

Az emberek nagy része általában tudatosan hajt végre bűncselekményt, ezért ezt igyekeznek a lehető legnagyobb titokban tartani. Ez azonban már csak azért sem lehetséges, mert tökéletes bűncselekmény nem létezik, és a hátrahagyott nyomok és indítékok – elméletileg – előbb vagy utóbb elvezetnek a tetteshez. Megeshet, az is, hogy valakiről nem derül ki, hogy mit követett el. De ez csak az anyagi létsíkon van így.

A világ felépítésénél láttuk, hogy minden, az anyagi világban történő változás felfogható a tér tetszőleges pontján. Azaz kívülről, a szellemi létsíkból szemlélve az anyagi világ üvegszerűen átlátszó, ezért ugyanúgy láthatjuk a benne lezajló történéseket, mintha csak egy mozt néznénk.

A szellemi létsíkból azonban nem csak az anyagi világ történései követhetők nyomon, hanem többek között a telepátia révén maguk az emberek is – összes gondolataikkal, érzéseikkel együtt. Ezért aztán, amikor valaki elkövet egy bűncselekményt, és azt hiszi, hogy senki sem fog tudomást szerezni róla, akkor arról valójában már az egész mindenség tudhat.

Az embernek azonban nemcsak a világ felépítéséből adódóan nem maradhat titokban semmilyen cselekedete vagy gondolata sem, hanem azért se, mert maga a lélek is úgy működik, mint egy videokamera. Felvesz és raktároz mindent, ami az emberrel élete folyamán történik. Ez a „felvétel” minden olyan lélek vagy földi ember számára is megismerhető, aki képes ráhangolódni egy másik ember hullámhosszára. Erről a ráhangolódásról a telepátiánál már volt szó, de ismét érdemes megemlíteni, hogy ez a képesség bizonyos agykontroll-technikákkal megtanulható és fejleszhető is. A technika fejlődésével pedig belátható időn belül mindenkinek lehetősége lesz rá.

Vannak olyan, úgynevezett „látó” képességű emberek is, akiknek természetes képessége ez a másik emberre, vagy egy adott tethelyen történt cselekményre való ráhangolódás, és akár a bűncselekmény végrehajtása után több évvel is képesek az adott helyszínen rekonstruálni a történéseket, és leírni a benne résztvevő szereplőket, indítékaikat, érzéseiket csaknem olyan részletességgel és pontossággal, mintha csak most történe meg minden a szemük előtt. Ezeknek az embereknek a tevékenysége révén egyébként azt is megtudhatjuk a világról, hogy a körülöttünk lévő éterrel kitöltött térrész, nemcsak hogy maradéktalanul közvetíti a benne lezajló folyamatokat, hanem szinte korlátlan ideig meg is őrzi azokat! Mindezekből látható, hogy bármit is cselekedjen az anyagi valóságban az ember, azt soha sem tudja titokban tartani.

Egy bűncselekmény elkövetésének van egy másik fontos következménye is, amely éppen az ember lelkét érinti. Amint a lélek fejlődésénél és az emberi sorsoknál olvashattuk, cselekedeteink ugyanúgy, ahogy azt némely vallás is tanítja, bizony mindig visszahatnak ránk. A jó cselekedetek éppúgy, mint a rosszak. Ezért aki bűncselekményt követ el, annak tisztában kell lennie azzal, hogy egyrészt az nem marad titokban, másrészt valamikor eljön az az idő, amikor felelnie kell a tetteiért, és szembesülnie kell a következményeivel. Bár az ember lelki fejlődése nem nevezhető gyors folyamatnak, azért szerencsére sok bűnöző – de ez ugyanúgy érvényes a hétköznapi emberre is – élete folyamán átesik azon a lelki fejlődésen, amely során a lelkiismerete is jelentős fejlődésen megy keresztül. Ennek köszönhetően az illető személy önként képessé válik annak belátására, hogy káros tetteit valamilyen formában jóvá kell tennie. Persze ez az önkéntesség azért korántsem a véletlen műve és sok esetben csak valamilyen enyhe vagy éppen ellenkezőleg, kifejezetten drámai külső hatásra történik meg.

A bűnözés, a bűncselekmény elkövetése mindig kizárólag az ember egyéni döntésétől függ. Ezért teljes mértékben vállalnia kell érte a felelősséget. A bűncselekménynek – mint élethelyzetnek – azonban van egy másik oldala is, amely már gyakran nem függ az egyéni döntésünktől: ez az áldozati szerep. Áldozatnak lenni sajnos nemegyszer sorsunk része és ennek ugyanaz a magyarázata, mint annak a másik élethelyzetnek, amelyet balesetnek hívunk.

/Részlet a Tudás könyvéből/